

Důvody:

Rekursní soud dolíčil v napadeném usnesení správně, že jde o obchod splátkový po rozumu § 1 zákona ze dne 27. dubna 1896 čís. 70 ř. zák. a že jest proto podle § 6 tohoto zákona dovolaný okresní soud v B. nepřislušný k projednání této rozepře a nelze se jeho příslušnosti dovolávati ani podle prvního odstavce § 88 j. n., neboť i v tomto případě by šlo o soud opírající se o smluvní ujednání, tedy o soud smlouvy po rozumu § 6 splátk. zák. Stačí proto stěžovatelku odkázati na odůvodnění napadeného rozsudku, s nímž jest souhlasiti. Rozhodnutí čís. 10.553 sb. n. s. mělo jiný skutkový podklad, tam šlo o dvě splátky, kdežto zde byly ujednány splátky tři.

Čís. 13124.

Směnky (zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928).

Ten, kdo nabyl bezelstně blankosměnky a podepsal ji jako výstavce, stal se originárním (směnečným) nabyvatelem směnky a jest chráněn proti námitkám z osoby předchůdce podle § 87 směn. zák.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1933, R I 1146/33.)

Žalobce nabyl bezelstně biancosměnky od Josefa S-a a podepsal ji jako výstavce. Žalovaný byl na směnce podepsán jako přijatel. Proti směnečnému platebnímu příkazu vznesl žalovaný námitky z osoby Josefa S-a. Procesní soud první stolice ponechal směnečný platební příkaz v platnosti. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvnímu soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu k novému rozhodnutí o odvolání.

Důvody:

Tím, že stěžovatel nabyl podle zjištění prvního soudu bezelstně biancosměnky od Josefa S-a a ji podepsal jako výstavce, stal se originárním směnečným nabyvatelem směnky a je chráněn proti námitkám z osoby předchůdce podle § 87 sm. zák., podle něhož může směnečný dlužník činiti jen takové námitky, které plynou ze směnečného práva samého nebo mu přísluší bezprostředně proti tomu, kdo právě žaluje. Námitky žalovaným uplatňované mu však přísluší proti Josefu S-ovi a nepřisluší mu i proti stěžovateli již proto, že podepsal směnku jako výstavce (srov. judikát býv. nejvyššího soudu ve Vídni čís. 206, úřední sbírky čís. 1507 a rozh. sb. n. s. čís. 1102).